

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș
și organ informativ al AGRU-lui din Eparhia Maramureșului

Sturoul de distribuire: Librăria Asociației Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Invitații la cina cea mare.

De câte ori ni se oferă ocazie să facem binele, iar noi rămânem în indolența noastră de mai nainte, suntem asemenea omului chemat la cina cea mare din Evanghelie, care n'a vrut să primească invitația.

Când o voce lăuntrică și tainică ne'ndeamnă ca — măcar pentru o oră — să le dăm uitării grijile noastre egoiste și să ne ridicăm sufletul într'o rugăciune ferbinte înaintea lui Dumnezeu ascuns în fața pâinei și a vinului, iar noi întricându-ne capul trecem înaintea bisericii fără ca să intrăm, suntem omul care disprețuiește invitația la cina cea mare.

Când refuzăm se ne gândim la sufletul nostru și să-l hrănim cu Pâinea cea tainică, deci știm că aceea e Pâinea vieții și ne deosebim într'u nimic de

chematul nerecunoscător al Evangheliei.

Decâteori I s u s se adresează către noi prin cererea vr'unui sărac, iar noi în loc să-l ajutăm după puterile noastre, ne'ndem inima și nu-l ascultăm, îl luăm de model pe omul fără de minte, care ar fi putut lua parte la ospățul împărătesc, dar nu s'a prezentat la acela.

Isus ne cheamă totdeauna. Brațele lui le întinde spre noi încă și de pe cruce. Ultima privire a lui e pentru noi. Vine în bisericile noastre, să coboară în cociabele cerșitorilor și bate la ușa palatelor bogăților. Devine mic pentru noi, ca să-l înțelegem. Iar drumul care ne conduce la el, ne e accesibil tuturor.

Când ne împlinim datoriile ca oameni creștini și de El ne apropiem.

Când umanitatea și naționalitatea noastră se exprimă printr'un fapt frumos, pe El îl simțim mai aproape. Când purtăm povara vieții fără cârteală, am făcut un pas spre El. Când renunțăm la vreo dorință pentru El, mâinile lui binecuvântând se odihnesc deasupra capetelor noastre. Când ne stăpânim în mijlocul patimilor privirile noastre se'ntâlnesc cu ale lui. Il întâlnim pe El în toate clipele vieții noastre ca să primească invitația la cina cea mare, dacă nu înconjurăm.

Deci să ne socotim chemați!

B. I.

Invitare

Comitetul de organizare cu onoare vă invităm a lua parte la serbările pentru desvelirea monumentului Vasile Lucaciu ce vor avea loc la Satu-Mare în ziua de 13 Decembrie 1936 cu următorul program:

La ora 10 dim. Te-deum la statuia V. Lucaciu în piața I. C. Brătianu.

La ora 10¹/₂ dim. Cuvântările oratorilor.

La ora 10¹/₂ dim. Defilarea participanților prin fața statuei V. Lucaciu.

La ora 12 seara Festival la Teatrul Nottara.

Mântuitorul a zis :

„Milă-mi este de popor...”

Pe lângă expoziția mondială a Presei Catolice din cetatea vaticanului din Septembrie și Octombrie anul crt. era încă și o altă expoziție al presei, de văzut la Roma, care în felul ei era de totul interesantă și specială.

În localurile Revistei: *Lettres de Rome*, revistă care înformează în mod real lumea despre mișcările bolșeviste, a fost expusă presa mondială bolșevică.

Poate că n'a fost încă nici o expoziție, care ar fi putut întrece în cea ce privește bogăția materialului și în privința stăpânirii spiritualității ce a documentat aceasta expoziție.

A dominat punctul de vedere religios și erau reprezentate țările cele mai însemnate. Dară pe lângă bogăția materialului expus și adunat în mare parte din depărtatul Orient, China, Mexico, America de Nord și de sud, a trebuit să admirăm și mai mult, avanjarea minunată, care a făcut că erau realizate la evidență toate cele expuse conform însemnătății ce aveau, astfel aceasta expoziție a dovedit în deajuns puterea formidabilă, care alimentează mișcarea bolșevică și lumina în galeriile subterane, prin care acest puhoi groaznic pătrunde și ajunge în toate părțile pământului.

Multora dintre cei naivi numai aicea li s'au deschis ochii și

numai aicea o fi văzut ca ce este o organizație și ce posibilități cuprinde. De sine se înțelege ca expoziția aceasta avea un caracter particular și era și aranjată numai pe seama celor cari se interesează și se ocupă în mod serios cu tema aceasta. A fost cercetată de elita supremă, dignitari ecleziastici și laici, între alți mulți cardinalul secretar de Stat Pacelli, Pizzordo subsecretarul Statului Vatican.

Cercetarea acestei expoziții a emoționat profund pe toți vizitatorii, pentru că toate câte erau îndesat expuse acolo servesc propagarea urei celei mai delirante în contra a tot ce este sfânt și idealul suprem al omenirii, în contra lui Dumnezeu, Cristos și biserica.

Dacă am încerca a exprima prin cuvinte înpresia ce aveau vizitatorii expoziției, în sfârșit am ajunge numai la o întrebare apăsătoare și anume: cum este posibil ca oameni să poată concentra în eul lor o astfel de ură? Cum e posibil că chiar cel nevăzut, adică Dumnezeu, religia precum cel vizibil, ce de fapt este simbolul și expresiunea celui Invizibil Biserica și conducătorii ei, au putut atrage asupra lor ură, ce întrece orice închipuire? Și dacă admitem ca Biserica n'ar fi fost totdeauna și în toți membrii ei exemplară și ca în unele locuri s'au fi găsit și unii arhieriei dintre atâ-

ța mii cari s'au perândat în cursul veacurilor cari nu și-ar fi îndeplinit în mod absolut ireproșabil datorințele lor, și chiar că ar fi fost și de aceia cari deși s'au numit creștini au abuzat de a dreptul folosindu-se de religie în favoarea scopurilor lumești, nici în acest caz nu suntem în stare să găsim înțelesul unei astfel de uri, acestui cinism și acestei infamii fără de margini

(Va urma)

Sănătate!

E destul ca din greșală să deschizi ușa unei clase de școlari ca să constăți mirat! o lume de oameni mărunți se ridică automat ca scaunele dela teatru, înalța sfidător unul din membrele superioare și cu un gest străbun îți strigă cadențat din adâncul bojocilor: Sănătate!

Este zice că un auxiliar completiv al educației — copii sunt străjeri din cuibul cutare. Educația nu se mai bălăbărește în forme ruginite ci adoptă tot ce pare prielnic progresului în formarea rapidă a materialului de educat copilului. Copilul nu e un cobaiu, căci experiența aplicată e supradovedită ca utilă. Străjeria formează cetățeni vioi și viguroși cari ca

măine să poată câștiga gloria cutărei cupe sportive.

Cine cunoaște școlarii, mai ales cei dela sate își dă bine seama câtă caznă reclamă ei dela conducători până să-i vezi instruiți într'o disciplină de admirat. Și numai acest rezultat, ordinea justifică suficient existența auxiliarului educativ. Dar socotind că străjerul, pe lângă salutul țanțos wai trebuie să fie corect, el ca și cercetașul, nu fură, nu înjură, pentru că este străjer respective cercetaș. Resistența motivului deși este fragilă, ea nu odată oferă fapte bune pozitive. Și poate chiar aici se ascunde făgăduința că mâine nu vor mai umplea galeriile cinematografului școlari fugiți din internate la ore târzii și nu se vor mai provide cu pistoale pentru cutare profesor ce-i persecută... Poate.

Eu necondiționat o știu utilă dacă nu nedispensabilă această instituția crezută de unii ca având menirea a forma numai trupul nu și a educa sufletul și mintea structural deteriorată a tineretului școlar. La orice întâmplare folosește indiscutabil căci o minte sănătoasă adesea sălășluiește într'un corp viguros.

Ce mi-a părut mie ciudat a fost aspectul școlarului care pe mine la orele de catehe-

ze mă sfidează cu sănătate! și poate la străjerie din greșeală va spune; Lăudăm pe D. N. I. H. Ba chiar sătenii. Și chiar femeile în duh de imitație ridică o mână la întâmplare și rostesc tot la întâmplare când Sănătate, când Laude-se..! Mi-s'a părut caragioasă toată socoteala mai ales femeile și sătenii, fac impresie ciudată.

Să respingi salutul Sănătate, e o impietate națională fiind acest salut legat și întreținut cu sufletul românesc din vremuri imemorabile, deci înainte fără să dubităm maturitatea roadelor atâtor energii învestite... Aceasta în principiu. În viața trăită, să se înlocuiască cei rău cu altceva bun, cei bun cu ceva mai bun, dar e de reprob să'nlocuiești o practică eminentă cu una bună, înseamnă dea dreptul regres. Să se lase dar sufletului școlăresc salutul smerit creștinesc; L. I. H. iar sănătatea să rămână a se striga la ora de străjerie.

E bună sănătatea știu, mai ales considerată în ansamblu cum e dedită sănătatea facultăților sufletești și a trupului în același individ, căci dacă un trup bolnav provoacă melancolia sufletului, un suflet maladiv infectează toată societatea iremediabil.

În desorientarea copiilor, trebuie să repet zilnic cu ei de câteva ori, ca să nu uite salutul sănătos: L. I. Hr. dar am încrederea că dând acestui material o formă creștinească sănătoasă fără să-mi asum prioritate educativă voi reuși să dau copilului un suflet format care întru adevăr și'n întregime să inspire sănătate.

P. Pop-Cuceu

Pentru ziua de mâine.

Ne-am convins că situația de azi e turbure și prevestitoare de furtună, că ziua de mâine e nesigură și că Satana — pescuitor în apă turbure — și-a distribuit rolurile ciracilor săi cărora le dictează planul luptei sale și le arată liniile de atac. Nu trebuie să fii profet ca să poți vedea aceste lucruri. Nici nu ne putem răsvrăti în contra lui Dumnezeu fie: „Cele bune și cele rele, viața și moartea — dela Domnul sunt” (Sirah, 11—14) „Cutremur vor lua munții, iar mării brațului Său cine-i va grăi împotriva?”

Dar totuși în fața zilei de mâine, atunci ce e de făcut? Cu mâinele încrucișate nu putem sta. Ce nebun ar fi socotit acela care în mijlocul valurilor, fiindu-i amenințată corabia să se scufunde, ar sta nepăsător și n'ar încerca să-și salveze

viața sa! Cu atât mai vârtos când este vorba de viața veșnică a sufletului nostru.

În orice parte vom alerga nu vom găsi salvare decât în Corabia mântuirii, care este Biserica lui Cristos, singura salvare sigură. De ce să ne tânguim și să tremurăm în fața zilei de mâine? "Nimic nu va întrista pe cel drept, orice i-se va întâmpla" (Pilde 12). Dar poate vei zice: Noi nu suntem drepecți. Da, nu suntem, dar avem posibilitatea de-a fi. Nu avem unt de lemn în candelarele noastre?

Azi încă e timpul de-a cumpăra. Suntem îmbrăcați încă în omul cel vechiu? Azi mai putem să ne desbrăcăm de el și să ne îmbrăcăm în cel nou. Suntem bolnavi de moarte și trupul nostru răspândește miros greu de mortăciune: Dar „oare nu este balsam în Galaad și nici doctor nu se găsește acolo?” (Ieremia 8, 22), Suntem părăsiți desconsiderați de lume? Ce ne pasă când Dumnezeu este cu noi? Iar dacă ne-am îndepărtat de El, oare nu putem să ne întoarcem ca fiul cel risipitor?

Da! încă nu e târziu. Totul se poate repara. Însă nici o altă cale nu poate fi ducătoare la scop fără numai Biserica lui Cristos. Această corabie de salvare a neamurilor, aproape de două mii de ani stă neclintită ca o stâncă în mijlocul uraganelor și-a viscoalelor, dar care putere luminească a fost în stare s'o miște câtuși de puțin? Cercetați trecutul popoarelor, istoria civilizației umane, operele de artă durabilă și vă veți convinge de înaltul, suprafirescul ei

rol. Faceți o comparație între lumea antică și cea de după Cristos, ca să vedeți marele zid ce l-a pus Dumnezeu Prunc născut din sânul unei Fecioare curate în sărăcăcioasa peșteră din Betleem. Deci dacă e vorba de-a preveni răul, aceasta se poate face numai prin Biserica. O trăire intensă după normele Evangheliei lui Isus, o mistificare profundă în viața creștină, o luptă eroică pentru stărpirea nucleelor de dezagregare și destrămare morală și socială, un sacrificiu perpetuu pentru gloria Celui ce s'a umilit din iubire pentru noi, iată din ce trebuie să-și facă un crez,

omenirea în general și fiecare creștin în parte dacă vrea să câștige binecuvântarea lui Dumnezeu.

Și atunci sau că de va veni ziua mâniei lui Dumnezeu, vei fi împăcat în sufletul tău că ai așteptat-o așa cum trebuia, sau că nu va veni și atunci vei avea fericirea că prin virtuțile tale, ai îndepărtat primejdia deasupra capului tău. Și într'un caz și'ntr'altul, mântuirea sufletului îți este asigurată. Și când sufletul tău este împăcat cu Dumnezeu, ești mai bogat ca orice rege.

Ioan Pușcașiu

Mărgăritare.

Dacă vrei ca să schimbi lumea, să iai pildă dela apă,
Care fără încetare, ziua, noaptea, veșnic sapă;
Trec ani mulți de așteptare și observi că vechea vale
Și-a schimbat cu totul matca și-acum curge pe-altă cale,

Omule, adu-ți aminte vorba sfântă din Scriptură,
Că pe lumea asta mare, nu-i nimic fără măsură
Și că din tot ce-i pe lume chiar nimic n'o să rămână,
Din țărână-ți este trupul și s'a'ntoarce în țărână,

Nu podoaba, ci virtutea face ca să te chemi „om”,
Precum nu frunza, ci fructul schimbă arborele'n „pom”.

Când răsare mândrul soare — dătătorul de viață,
Te întreabă: Nu e oare cea din urmă dimineață?
După culmi atunci când roșu, soarele încet coboară,
Te întreabă: întotdeauna: Nu e cea din urmă seară ??..

Pentru laptele-ți mârșave, la a lumii judecată,
Conștiința, pe față îți va scoate câte-o pată.
Nu vei mai putea cu martori și cu mâinele pe piept
Să te juri că'n astă lume ai fost om cinstit și drept.

Ioan Pușcașiu

Din conferința Doamnei Anisia Dr. Chișiu membră în Congregația Mariană, ținută într'o ședință săptămânală a Agru-lui

Se știe cum diavolul seamănă și el în calea omului grăunțele plăcerii, a mândriei a bogăției, a tuturor plăcerilor și i-și aduce victima spre moarte, fără să ne dăm seama, ne duce înapoia porților vieții veșnice. Diavolul știe cum să placă și cum să înșele știe ce place omului.

Suntem înconjurați de atâtea primejdii în viață, de aceea trebuie să ne rugăm mult și cu credință ca înfiinit de bunul nostru Isus Hristos să ne deschidă, ochii ca să ne știm feri de tăcerile înșelătoare ale diavolului, să vedem aceste grăunțe ispititoare pe cari ni-le varsă la fiecare pas al vieții noastre.

Mergeți în fiecare Duminică și sărbătoare la biserică și să urmăriți cu atenție fiecare cântare fiecare rugăciune, să-i pătrundeți înțelesul adânc. Nu este creștin bun acela care merge la biserică numai din obișnuință sau numai ca să fie văzut de preot, nu, iubiți creștini cu asta încă n'ați făcut nimica. În locașul lui Dumnezeu ne ducem ca să-ne aplecăm

genunchii la Altar să-ne înălțăm sufletul la ceruri și cu toată pietatea să aducem mulțumirile noastre fierbinți, pentru tot ce bunul Dumnezeu ne-a dat, pentru ajutorul Lui și pentru ertarea păcatelor noastre. Și când rugăciunea este rostită din tot sufletul cu toată credința, simțim o atât de binefăcătoare, înălțare, o atât de cerească mângăere și mulțumire. Să lăsăm toate grijile lumesti la o parte, să fim demni a sta de vorbă cu Dumnezeu. Așa după fiecare slujbă ne vom simți mai ușurați și mai bogați în gândirea noastră bună creștinească. Ca iubiți creștini, în tot timpul rugăciunii sufletul nostru să nu rătăcească în altă parte, să nu fie absent căci nu este de ajuns să fim numai cu trupul acolo așa nu ne vom putea da seama nu vom putea aprecia înțelepciunea comoara mare cuprinsa în rugăciunile pe cari le rostim.

Fiiți cu luare aminte la predicile frumoase și pline de învățături pe cari preoții le rostesc de pe amvon și

tot ce auziți acolo să executați și în viața voastră de toate zilele.

Iubiți creștini fiți și rămâneți pururi iubitori de Dumnezeu, să vă rugați lui să-l ascultați și iubiți și asta s-o arătați prin purtarea voastră cuviincioasă. Să nu suduim, și să nu luăm numele sfânt a lui Dumnezeu pe buzele noastre în toate fleacurile de peste zi să nu ne jurăm fără rost, să nu uităm învățăturile bune și să nu uităm că Dumnezeu este stăpân asupra vieții noastre. Să ne dăm toată silința să slujim cu credință pe stăpânul nostru pe Dzeul veciei.

Să nu furi, să nu păgubești pe nimeni și cu nimica să nu înșeli să nu aprinzi, cu un cuvânt „ce ție nu-ți place altuia nu face“.

Aceste sunt porunci dela atotputernicul Dzeu pe cari noi trebuie să le ținem.

Toate acestea le auzi în biserică de când te naști și până mori, și cu toate acestea omul închinat și mânat, momit de aceea grăunță a Salanei cade jertfă lui, uită de tot ce a învățat la biserică și la școală.

Dacă toți aceștia și-ar da seama unde îi duce

păcatul azi n'ar fi pline
temnițele de acești oameni
și femei rătăcite

Te doare sufletul când
vezi astfel de nenorociți,
cari n'au înțeles cuvântul
Domnului și și-au distrus
viața, pe care ar fi putut
să o trăiască cinstit și fru-
mos.

Cu toți trebuie să înțe-
legem că omenirea, nea-
mul nostru numai atunci
î-și va consolida rostul lui
în mod desăvârșit dacă cre-
dința și morala creștineas-
că nu vor fi vorbe goale
ci fapte implinite. Să dea
Dumnezeu să fie odată
așa.

Pentru comitetul răspunde: Titu Berinde

**O nouă Asociație
preotească.** După „Asocia-
ția sf. Nichita“ înființată
pentru clerul celibatar, iată
cp și clerul căsătorit se miș-
că. Aflăm din „Unirea“, că
la Alba Iulia șase preoți au
pus bazele unei **Asociații
preotești puse sub ocro-
tirea sf. Apostol Petru.**
Ne bucurăm foarte mult de
aceasta nouă Asociație în
deosebi noi, cari de ani de
zile lucrăm tot în aceeași di-
recție a sfințirii clerului. Ne
bucurăm cu atât mai mult,
cu cât nou înființate Aso-
cția e dovadă clară a setei
de viață sufletească mai
înaltă și în clerul nostru
căsătorit. Felicităm pe ini-
țiatori pentru norocosul înce-
put și le urăm succes deplin.

Noii vicari generali la Blaj
s'au ales în persoana Ilustrisi-
mului Dr. Iacob Popa, canonic
prepozit și prelat papal, și a
Rev. Dr. Victor Macaveiu, ca-
nonic metropolitan. A fost ne-
cesară numirea a doi vicari, din
cauza prea multor agende re-
zultate din vastitatea Arhidie-
cezei. Urăm noilor vicari ani
îndelungași în deplină sănătate
spre binele sfinței noastre Bi-
serici.

**Noul vicar general la Lu-
goj.** Excelența Sa Dr. Ioan Bă-
lan, Episcopul Lugojului, în cea
dintâi ședință consistorială a
numit pe noul vicar general în
persoana p. Dr. Ioan Maria-
nescu canonic, care a funcțio-
nat în ultimul timp ca vicar ge-
neral și sub actualul mitropolit.
Prudența, devotamentul față de
biserica și conștiința împliniri
datorințelor sale caracterizează
pe noul vicar. Felicitări căldu-
roase!

Calendar săptămânal.

13—19 Decembrie 1936.

13. Dumineca Strămoșilor

ap. Dolos. 3, 4. Evg. Luca 14, 16

Eustratia și soții

14. Luni M. Tirs. și soții

15. Marți M. Eleuterie

16. Mercuri Prof. Agheu 600 a. Cr.

17. Joi Prof. Daniil

18. Vineri M. Sevastian

19. Sâmbătă M. Bonifaciu

„Trebuie să înțelegeți importanța capitală a pre-
sei catolice, ca mijloc de propagandă, precum și
răspunderea ce o poartă aceia cari nu se servesc
de ea“.

Pius al XI.

a apărut broșura: „*Bolșevismul antireligios*“ de
Prof. Dr. Carol Starde S. V. D. Editura „Farul nou“
str. gen. Bertholot 19. București II.

Preț de propagandă Lei 8.

